

החברה למתנ"סים
شركة المراكز الجماهيرية
אגף קהילה, המחלקה לזהויות והמחלקה לתרבות

ליל הושענא רבה

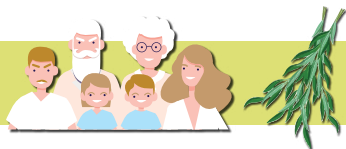
תיקון
יהודי-ישראלי בקהילה
בסימן חרבות ברזל

מהדורה דיגיטלית מונגשת
עם קישורים מוזיקליים
תשרי תשפ"ה

ערבה בוכיה

תיקון בקהילה

תיקון ליל הושענא רבה איננו האירוע הראשון שיעמוד בראש סדר העדיפויות של המרכז הקהילתי. לוח העבודה העמוס, חגי תשרי הצפופים והחופשות התכופות כמעט שאינם מותירים מקום לפעילות חדשנית נוספת. ברם, מדובר במועד חשוב שעד היום לא עלה על סדר היום של המרכזים הקהילתיים בישראל. זוהי הזדמנות חברתית נוספת ליטול ערך תרבות יהודי עתיק, להעניק לו את הגון הישראלי ולמנף אותו לטובת הקהילה המקומית ולטובת החברה בישראל.

המושג "תיקון" מושרש עמוק בתוככי התרבות היהודית. אדם נדרש לתקן את דרכיו באופן יומי; קהילה נדרשת לעשות כן ואף החברה הישראלית בכללותה איננה פטורה מכך. במסורת ישראל, תיקון הוא קריאה בכתבים נבחרים במטרה לתקן את מצבם הרוחני של הפרט ושל העם. כיום נעשה מושג התיקון לחביב ומקובל גם בקרב הציבורים המסורתיים והחילוניים. תיקוני ליל שבועות הינם דוגמה נאותה לתופעה ברוכה זו. תיקון, בהקשרו הישראלי, הוא תמהיל ייחודי של טקסטים, טקסים וטקסטורות המעוררים התבוננות במצבן של החברה הישראלית ושל מדינת ישראל.

ההתבוננות במצב הקהילתי, החברתי והלאומי מאפשרת למסובים לדון בסוגיות אלו לאור המורשה הספרותית המפוארת של העם היהודי ולאור התרבות הישראלית המתהווה. לדיון חברתי בקהילה יתרונות לאין ערוך וביניהם שיח זהויות המקדם את הלכידות החברתית ואת החוסן הקהילתי. המשתתפים בדיון קוראים, מבצעים טקסים, דנים לעומק, אבלים וחוגגים יחדיו. מהשנה ואילך, כל החגיגות הקהילתיות תלבשנה אופי חדש לאחר אסון שמחת תורה ומלחמת חרבות ברזל. הדברים ניכרים בכל עמוד מחוברת זאת.

החוברת שלפנינו מציעה שילוב של חלקים מהתיקון המסורתי עם היבטים שונים של המצב בישראל מאז אסון שמחת תורה. זוהי הצעה בלבד, האמורה להניע את מחשבת העוסקים במלאכה זו ליזום אירועים ההולמים את אופי הקהילה שלהם. החברה למתנ"סים, אגף קהילה והמחלקות לזהויות ולתרבות עושים מאמצים ניכרים להציע את נכסי התרבות היהודית-ישראלית לקהילות, לסייע במשאבים ולהעניק ליווי מקצועי לצוות המרכז הקהילתי ולמנהיגות המתנדבת במקום. אנו מאחלים לכל בית ישראל שנה של טוב, חג של שלום ותיקון מועיל.

ד"ר יעקב מעוז

כותב, עורך ומצלם
המחלקה לזהויות

לקראת שנה

מיכה ביטון, ליאת יצחקי

מה בצע בדמי ברדתי אל שחת

מיצג הכלניות באתר מסיבת הנובה

במסורת ישראל

מנהג עתיק לנשים ולגברים להישאר ערים כל הלילה ולעסוק בקריאת קטעים נבחרים מהתורה ומהכתובים. ליל הושענא רבה נחשב לא פחות מימי ראש השנה ויום הכיפורים. לילה זה קודם לשמיני עצרת והוא קשור גם בתיקון הגשם. בחג זה נידונים על המים, שבהם חיי האדם תלויים, ומרבים בו בתפילות ובקשות לשנה גשומה. התיקון שלנו משתייך לסדרה של תיקונים סביב מעגל השנה העברי.

התיקון הוא בעיקרו קריאה בחלקים נבחרים מהספרות היהודית. יש הנוהגים לקרוא את כל חמישה חומשי תורה, יש הנוהגים לקרוא פרשיות ראשונות ואחרונות ויש הנוהגים לקרוא את ספר דברים הנחשב "משנה תורה". קריאתו שקולה כקריאת התורה כולה. הקריאה המקובלת היא בשיטת "שניים מקרא ואחד תרגום". קוראים את פסוקי התורה פעמיים בלשון הקודש העברית ופעם אחת בתרגום ללשון הקודש הארמית. בתקופות ארוכות בתולדות ישראל הייתה הארמית נגישה יותר לרוב הציבור היהודי.

לפי סדר האושפיזין, בלילה זה מתארח בסוכה דוד מלך ישראל, הנחשב לנעים זמירות ישראל ומחבר ספר תהילים. נהוג לקרוא את כל מאה וחמישים פרקי תהילים ולחקות בכך את מנהגו להישאר ער בלילה ולשיר מזמורי תהילה. כמו כן קוראים פרקים נבחרים מספר הזוהר המיוחס לר' שמעון בר יוחאי. גם ספר הזוהר כתוב ארמית ובתיקון שלנו הארמית, שהיא הלשון השנייה של כל העם היהודי, נוכחת בכל עוצמתה.

הושענא רבה מסיים נ"א (51) ימי סליחות המתחילים בראש חודש אלול. אפילו לאחר יום הכיפורים, ניתנת הזדמנות נוספת למבקשים לעשות תשובה. לפי מסורת הזוהר זהו ליל "מסירת הפתקין", הלילה שבו נמסרים למלאכים פתקים עם גזר הדין של מעלה. לכן מברכים אישה ואיש את עמיתיהם בברכה הארמית "פְתָקָא טְבָא". יש הנוהגים לכתוב לעצמם פתקים עם בקשות לרחמי שמיים. מאחר שגזר הדין נחתם בלילה הזה, אומרים סליחות בדומה לימים הנוראים ויש אפילו התוקעים בשופר. בקורטוב של שמחה, נוהגים לזמר ולסעוד את הלב באמצע הלילה (הרופאים אינם ממליצים). יהודי ארץ אשור, דוברי הארמית לְיִשְׁנָא, נוהגים להדר את האירוע במנות הגונות של קוֹבָה חֶ'מוֹצְתָא (רצוי צמחוני).

שְׁפַעַת רְבִיבִים יוֹרִיד מְזַבְלוֹ
לְחַיִּית זֶרַע וּלְתַת פְּרֵי יְבוּלוֹ
מֵטֵר יוֹרָה וּמִלְקוֹשׁ יוֹרִיד עִם אֲגָלוֹ
הַיּוֹת דָּשֵׁן וְשִׁמְן כֹּל פְּרֵי עֵץ יְעָלוֹ
ר' שלמה אבן גבירול

שפעת רביבים
חיים פרחו

בחברה הישראלית

רעיון התיקון קשור גם לעניין תיקון המידות. אדם נדרש לתקן את התנהגותו באופן מתמיד; הן כדי להיות שלם עם ערכיו והן כדי להסדיר את יחסיו עם החברה. אף הציבור נדרש לתיקון מידותיו. בכל פעם שהתרגשו אסונות על ישראל, פעלה המנהיגות הרוחנית לפי עיקרון "נְחַפְּשָׁה דְרַכֵּינוּ וְנַחֲקָהּ". תיקון הוא בירור מעמיק לשם שיפור התנהלות החברה באופן תקין. תיקון מבקש להשיג תקינות אישית וחברתית. רובה המוחלט של החברה הישראלית מחבק את הרעיון הזה.

בעשורים האחרונים פרץ לתודעה הישראלית רעיון תיקון ליל שבועות בקהילה. במרכזים קהילתיים רבים מתכנסים חברות וחברים רבים מן השכונה או היישוב ועוסקים בלימוד, בחוויה ובפעילות למען הכלל. התיקון, שהתחיל את דרכו כקריאה בספרות היהודית העתיקה, התרחב לקריאה, דיון וחוויה של התרבות היהודית-ישראלית המתהווה. התיקון הפך להיות יריד נרחב של גילויי התרבות הישראלית שבו פרטים וקבוצות בוחרים לעצמם במה לעסוק.

התיקון, כמו כל פעילות חברתית העוסקת בטיפול הזהות היהודית ישראלית, פועל לפי כמה עקרונות חשובים. לעיקרון "מסורת וחידוש" מטרה כפולה. מחד גיסא, המסורת היא מקור ההשראה של הציבור היהודי בישראל. מאידך גיסא, חידושי התרבות בישראל הינם נדבך נוסף במסורת זו. זוהי תרומתו של הדור הנוכחי לתפארת היצירה היהודית בהיסטוריה של עם ישראל.

התיקון הישראלי מתבסס על "שיח זהויות". הנוכחות והנוכחים באירוע נחשפים לעמיתים חדשים מן הקהילה, מכירים אותם באופן מעמיק יותר ויוצרים קשרים חברתיים המחזקים את החוסן החברתי. כל משתתפת ומשתתף הנם חלק פעיל בהתנהלות התיקון והם מוזמנים להציע פרשנות, להביע דעה ולהרהר בקול רם. קבוצת המשתתפים מעניקה את הביטחון שדעתו של היחיד תישמע בציבור, גם כאשר אינה מקובלת על חלקים ממנו. התיקון הישראלי קושר בין מסורת ישראל לבין הנעשה בחברה הישראלית, כאן ועכשיו. כך למשל בתיקון הבא עלינו לטובה, נעסוק בסוגיית ה"זיכרון לאסון". נשוחח, נקרא או נצפה בקטעים רלוונטיים ונקיים טקס קצר לזכר הנספים באסון שמחת תורה ובמלחמת חרבות ברזל. ככל שהתיקון יבטא את רחשי ליבם של רבים כך יתחזק עיקרון "תחושת השייכות" לקהילה, למדינת ישראל ולעם היהודי. בקהילה שבה נשים ואנשים חשים שייכים, רמת "הערבות ההדדית" עולה ורמת השערים החברתיים מצטמצמת. לוי יהי!

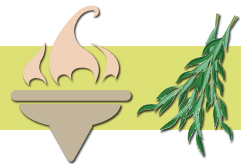

הגֶּפֶן הוֹבִישָׁה
וְהַתְּאֵנָה אִמְלָלָה
רְמוֹז גַּם תְּמָר וְתַפּוּחַ
סַמַּל הַחֲטוּפִים בְּשֵׁדֶרֶת הַדְּקָלִים
שֶׁל קִיבוּץ נִירִים

זיכרון לאסון

נדמה שאיננו יודעים להשיב באופן מוחלט על השאלה הגדולה: כיצד אומה פצועה ודוויה אמורה לעבד את הזיכרון הקולקטיבי הטרי בעודה בעיצומה של המערכה. בחברה הישראלית קיימים נרטיבים שונים של אסון שמחת תורה ומלחמת חרבות ברזל, שפרצה בעקבותיו. הגישה הרב תרבותית גורסת, שתרבות מתהווה מאליה ואולי אין צורך להכווין יתר על המידה. ממשלת ישראל תוביל את הטקס הלאומי בכ"ה בתשרי תשפ"ה, ואילו הקהילות תובלנה את הטקסים המקומיים בימים הנוראים שבין 7 באוקטובר לבין כ"ה בתשרי. טקסים אלה, יש להניח, יהיו קרובים יותר באופיים לאורחות חייה ותפיסת עולמה של כל קהילה וקהילה. כל מתכונת שתיבחר אמורה להכיל כמה מרכיבי יסוד הכרחיים בתהליך עיבוד הזיכרון:

א. זיכרון הנספים ברצח-העם, שבצעו ארגוני הטרור במיעוט היהודי במזרח-התיכון. ב. סיפורי המשפחות, שנקרעו לגזרים בגלל רצח יקיריהם, אונס בנותיהן, חטיפת אהוביהם, הרס בתיהם ועקירתם ממקום מושבם. ג. תפילה לשיבתם של בני הערובה המוחזקים על ידי האויב. ד. סיפורי גבורתם של יהודים ושל חסידי אומות העולם החדשים, אשר חרפו נפשם למען המיעוט היהודי. ה. זיכרון חללי מערכות הביטחון, אשר יצאו להגנת העם בגבורה עילאית. ו. תפילה לשלוםם בגוף ובנפש של הפצועים, חיילים כאזרחים. ז. קריאה לריפוי החברה הישראלית מן המחלוקות ההרסניות ובקשת שלום חברתי. ח. תפילה לשיקום הקהילה, שיבתה אל מקום מושבה הטבעי וחזרתה לשגרה בריאה. ט. תפילה לשלום חיילי צה"ל. י. תפילה לשלום המדינה.

הטקס הקהילתי נבדל מהטקסים הלאומיים המרכזיים בכמה מובנים. זהו טקס אותו תכננו ובצעו מובילים קהילתיים ובו משתתפים באופן פעיל או סביל חברות וחברי הקהילה. טקס קהילתי מבטא באופן אוטנטי את רחשי הלב של הקהילה, את הנרטיב הקהילתי, את זהותה ותרבותה המקומית של הקהילה ואת אורחות חייה. אפשר שיישמעו בו קולות שאין אנו שומעים בטקס הלאומי ויש לקבל זאת בהבנה. דבר אחד חייב להיות ברור לכולנו, אל לנו לשלול טקסים קהילתיים או לאומיים ולא להוסיף מחלוקות על אלו שהמיטו עלינו את האסון. ברוב המקרים מתקיים הטקס באופן טבעי במקום מגוריה של הקהילה. לדאבתנו, לא מעט קהילות נעקרו ממקומן והן נדרשות לאתר להן מקומות חלופיים. אחת ההזדמנויות החברתיות המזהירות שנוצרו עקב כך היא שקהילות ישראל האחרות תארחנה את אחיותיהן, הקהילות העקורות. מה טוב ומה נעים שְׁבֵת אֲחִים גַּם יִחַד.

היא זועקת - אהבנו!
מלחמה אל נא תלמדוני
את אהבתכם הראוני
תנו לגדול בשקט
שלומי שבת

תנו לגדול בשקט
נועה קירל וחברים

הלכה עתיקה קובעת כי יש לקרוא בתורה "שניים מקרא ואחד תרגום"; לקרוא פעמיים את הפרשה בלשון הקודש העברית ופעם אחת בלשון הקודש הארמית. מנהג לפתוח את התיקון בקריאת כל ספר דברים לפי שיטת שניים מקרא ואחד תרגום. יהודי ארץ אשור שימרו את הלשון הארמית המדוברת עד עצם היום הזה. להלן לקט פסוקים שעניינם תיקון חברתי בעברית ובארמית מהספר הנחשב כ"משנה תורה".

וּשְׁמַעְתֶּם צֶדֶק בֵּין אִישׁ וּבֵין אָחִיו וּבֵין גֵּרוֹ. לֹא תִכְרֹוּ פָנִים בְּמִשְׁפָּט, כִּכְסֹן כְּגֹדֶל תִּשְׁמָעוּן. וּתְדַוְּנוּן קוֹשְׁטָא בֵּין גְּבָרָא וּבֵין אַחֹוּהִי וּבֵין גֵּיּוֹרָה. לֹא תִשְׁתַּמּוּדְעוּן אֲפִין בְּדִינָא, מְלִי זַעְרָא כְּרַבָּא תִשְׁמָעוּן. (א טז-יז)

לֹא תִשָּׂה מִשְׁפָּט, לֹא תִכְרֹו פָנִים וְלֹא תִקַּח שֹׁחַד, כִּי הִשְׁחַד יַעֲזֹר עֵינֵי חֲכָמִים וְיִסְלַף דְּבָרֵי צְדִיקִים. צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף. לֹא תִצְלִי דִין, לֹא תִשְׁתַּמּוּדַע אֲפִין וְלֹא תִקַּבֵּל שֹׁחַדָא, אַרְי שֹׁחַדָא מְעוּר עֵינֵי חֲכִימִין וּמְקַלְקַל פְּתַגְמִין תִּרְצִין. קִשְׁטָא קִשְׁטָא תְהִי רְדִיף. (טז יח-כ)

כִּי ה' אֱלֹהֵיכֶם... לֹא יֵשָׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד. עֲשֵׂה מִשְׁפָּט יְתוּם וְאַלְמָנָה וְאַהֲבֵה גֵר לְתַת לוֹ לֶחֶם וְשִׂמְלָה. אַרְי יֵי אֱלֹהֵינוּ... לִית קַדְמוּהִי מִסַּב אֲפִין וְאַף לֹא לְמַבְלָא שֹׁחַדָא. עֵבֶד דִּין יְתָם וְאַרְמְלָא וְרַחֵם גֵּיּוֹרָא לְמַתָּן לֵה מְזוּנָא וּכְסוּ. (יז-יח)

וְכִי תִשְׁלַחְנוּ [עבד עברי] חֲפָשֵׁי מַעֲמָךְ, לֹא תִשְׁלַחְנוּ רִיקָם. הַעֲנִיק תַּעֲנִיק לוֹ מִצֶּאֱנָךְ וּמִגֶּרְנָךְ וּמִיִּקְבָּךְ... וְזָכַרְתָּ כִּי עֵבֶד הָיִיתָ בְּאַרְץ מִצְרַיִם. וְאַרְי תִּפְסְרָנָה בַר חוֹרִין מַעֲמָךְ, לֹא תִפְסְרָנָה רִיקוֹן. אֲפִרְשָׂא תִפְרֵשׁ לֵה מַעֲנָךְ וּמֵאֲדָרְךָ וּמִמַּעֲצָרְתָךְ... וְתִדְכַּר אַרְי עֵבֶדָא הוּיְתָא בְּאַרְעָא דְּמִצְרַיִם. (טו יג-טו)

לֹא תַעֲשֶׂק שְׂכִיר, עֲנִי וְאַבְיוֹן מֵאַחִיָּה אוּ מִגֶּרְךָ, אֲשֶׁר בְּאַרְצְךָ בְּשַׁעְרֶיךָ. לֹא תַעֲשׂוּק אֲגִירָא, עֲנִיא וּמִסְכְּנָא מֵאַחִיָּה אוּ מִגֵּיּוֹרָךְ, דִּי בְּאַרְעָךָ בְּקִרְוֶיךָ. (כד יד)

לֹא תִשָּׂה מִשְׁפָּט גֵר יְתוּם וְלֹא תִחַבֵּל בְּגֹד אֲלָמָנָה. לֹא תִצְלִי דִין גֵּיּוֹרָא וְיִתְמָא וְלֹא תִסַּב מִשְׁכּוֹנָא לְבוּשׁ אֲרַמְלָא. (שם יז)

אנחנו רגילים לחשוב על מערכת המשפט כתולדה של הרעיון הדמוקרטי, אבל הפרשה שלנו מספרת אחרת. מערכת משפט מוסרית היא חלק מהותי מערכיה של היהדות... אילולא נרדוף את הצדק לא נצליח לחיות בשלום בארץ המובטחת. עשיית צדק ומשפט הוגן הוא תנאי הכרחי לקיום החיים בארץ הזו. (אילה דקל, בינה)

רס"ן עידו יהושע

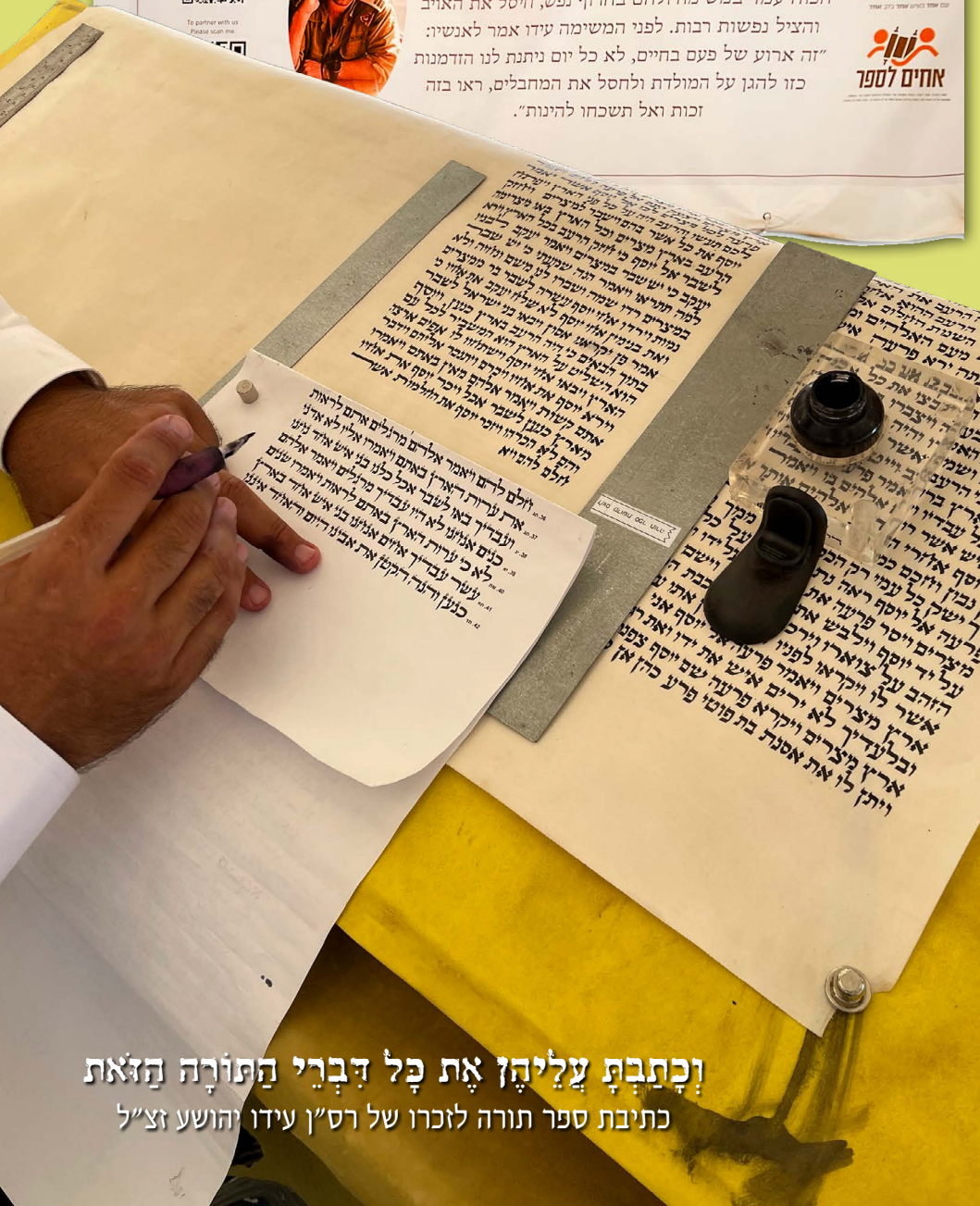
מפקד כוח שלדג שנפל בקרב ב - 7/10/2023
 משימתו הייתה הצלת קצינים בכירים חיילים ומשפחות
 שהיו לכודים באוגדה וכן שחרור האוגדה מהאויב.
 הכוח עמד במשימה ולחם בחרוף נפש, חיסל את האויב
 והציל נפשות רבות. לפני המשימה עידו אמר לאנשיו:
 "זה ארוע של פעם בחיים, לא כל יום ניתנת לנו הזדמנות
 כזו להגן על המולדת ולהסל את המחבלים, ראו בזה
 זכות ואל תשכחו להינות".

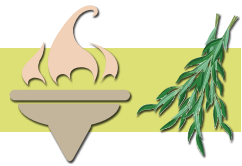
להתחברות
 עם רס"ן

To partner with us
 please scan me

וְכָתַבְתָּ עֲלֵיהֶן אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת
 כתיבת ספר תורה לזכרו של רס"ן עידו יהושע זצ"ל

תפילת יזכור היא אולי היחידה שחדרה לסידור התפילה במעט קהילות ישראל שלאחר השואה. בתפילה זאת אנו מבקשים להעלות את זכרם של הנספים עקב רדיפות הנאציזם. מורשת תרבותית זאת השפיעה גם על האופן שבו אנו מציינים את ימי הזיכרון לשואה ולחללי מערכות הביטחון. להלן נוסח משולב:

יִזְכֹּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנוֹתָיו וּבְנֵי הַנְּאֻמָּנִים וְהָאֻמִּיצִים, אֲזֻרְחִיּוֹת וְאֲזֻרְחִים, חֵילוֹת וְחֵילִים, שׁוֹטְרוֹת וְשׁוֹטְרִים, גְּבוּרֵי כָּל מַעֲרֻכוֹת הַבְּשָׁחוֹן וְחֲסִידֵי אֲמוֹת הָעוֹלָם אֲזֻרְחֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר חָרְפוּ נַפְשָׁם בְּמַלְחָמָה עַל הַגִּנַּת הָעַם בְּצִיּוֹן, וְאֲשֶׁר נִרְצְחוּ, נֶאֱנָסוּ וְנִרְדְּפוּ בְּאֶרֶץ וּמְחוּצָה לָהּ בְּיַד מִרְצָחִים מְאָרְגוּנֵי הַטְּרוֹר, בְּשֵׁל הַיּוֹתָם יְהוּדִים וְיִשְׂרָאֵלִים. יִזְכֹּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת נְשׁוֹת וְאֻנְשֵׁי הַמְּלָאכָה וְהַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר בָּנוּ אֶת הַחֲבֵרָה הַיִּשְׂרָאֵלִית וַיַּחֲרִפוּ נַפְשָׁם עַל כְּבוֹד יִשְׂרָאֵל וְעַל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל. יִזְכֹּר יִשְׂרָאֵל וַיִּתְבָּרַךְ בְּזַרְעוֹ וַיֵּאָבֵל עַל זֵיו-הָעֵלּוּמִים וְחֻמְדַּת-הַגְּבוּרָה וְקִדְשַׁת-הַרְצוֹן וּמִסִּירוֹת-הַנֶּפֶשׁ שֶׁל הַנְּסֻפִּים בְּמַעֲרָכָה הַכְּבֵדָה. יְהִי חֲלָלֵי מַעֲרֻכוֹת יִשְׂרָאֵל עֲטוּרֵי הַנְּצָחוֹן חֲתוּמִים בְּלֵב יִשְׂרָאֵל לְדֹר דֹּר.

הַמְּרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו, הוּא יַחֹס וַיַּחְמוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל הַנְּסֻפִּים בְּאִסּוֹן שְׂמַחַת תּוֹרָה וּגְבוּרֵי מַעֲרַכַת חֲרָבוֹת בְּרֹזֶל אֲשֶׁר מָסְרוּ נַפְשָׁם עַל הַגִּנַּת הַמּוֹלֶדֶת. רוּחַ ה' תִּנְיָחֵם בְּגֹן עֵדוֹן.

אֵלֶּה אֲזַכְּרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי. אֶפְפוּנֵי חֲבֵלֵי מוֹת וּמִצְרֵי שְׂאוֹל מִצְאוּנֵי צָרָה וַיְגוֹן אֲמָצָא. כִּי עָלֶיךָ הִרְגָנוּ כָּל הַיּוֹם נְחֻשְׁבָנוּ כְּצֹאן טְבָחָה. שְׁמְעוּ נָא כָּל הָעַמִּים וְרְאוּ מִכְאָבִי, בְּתוֹלְתֵי וּבְחוּרֵי הֶלְכוּ בְּשִׁבִי. פָּצוּ עֲלֵינוּ פִיהֶם כָּל אֲיִבֵינוּ. נַחֲלַתְנוּ נִהְפְּכָה לְזָרִים, בְּתֵינוּ לְנֹכְרִים. יְדוּ פֶרֶשׁ צֶרַע עַל כָּל מַחְמַדִּיָּה. נַעַר וְזֹקֵן, בְּתוֹלְתֵי וּבְחוּרֵי נִפְלוּ בְּחֶרֶב, טְבַחְתָּ לֹא חֲמַלְתָּ. עוֹלְלֵיָהּ הֶלְכוּ שְׁבִי לַפְּנֵי צָר. (לקט פסוקים)

הזיכרון הוא החיים, הוא הנישא תמיד על-ידי קבוצות חיות, ולפיכך הוא מתפתח תמיד, פתוח לדיאלקטיקה של ההיזכרות והשכחה, רגיש לכל השימושים והמניפולציות, יודע תקופות חביון ארוכות ופרצי חיות פתאומיים. (פייר נורה)

אָךְ וַזְכֹּר אֶת כָּלֶם
אֶת יְפֵי הַכְּלוּרִית וְהַתְּאֵר
כִּי רַעוּת שְׂכָזָאת לְעוֹלָם
לֹא תִתֵּן אֶת לִבְנוּ לְשִׁכַח
אֲהַבָה מְקַדְשֶׁת בְּדָם
אֶת תְּשׁוּבֵי בְּיוֹנוֹ לְפָרֵחַ.

חיים גורי

אל מלא רחמים
ש'י אברמסון

ליל ערבה

ליל הושענא רבה זכה לכינוי "ליל ערבה", לרגל המנהג לחבוט ענפי ערבה בבית הכנסת למחרת, ביום הושענא רבה. ראשיתו של המנהג בבית המקדש, בשעה שהיו מקיפים את המזבח בעצי ערבה וקוראים בקול: אָנָּא ה' הוֹשִׁיעָה נָּא. הערבה היא שיח ארץ ישראלי נשיר הנוטה לצמוח על פלגי מים והוא ידוע בשמו המדעי Salix.

ישנם הסבורים כי מנהג החיבוט היה למעשה משחק המסמל את תום ימי חג הסוכות וזאת בדומה למשחקים אחרים. המאמר התלמודי בארמית שוען: חֲבִישׁ חֲבִישׁ וְלֹא בְרִיָּה, חובט וחובט ואיננו מברך. (סוכה מד ע"ב)

עֲרָב, חֲמָה צִלְלָה בְּמַעְרָב
תִּקְוָה לִיל עֲרָבָה בְּקִהְלִתָּנוּ
כֹּה עֲרָב לְמִסְתַּוְּפִים בְּסִכָּה
מְעַרְבִים זֶה בְּזֶה בְּצֹתָא
עֲרֹבוֹת הַדָּדִית הִיא הַשִּׁיחָה
מְעַרְבוֹת חֲכָרִיתִית הַפְּעֻלָּה
עֲרֹבוֹת חֹבְשִׁים אֶל הָאָרֶץ
עֲרֹבוֹתוֹ שֶׁל מְקוֹם מְבַקְשִׁים

מִצֹּת עֲרָבָה, בְּיַצֵּד? מְקוֹם הִיָּה
לְמִטָּה מִירוֹשְׁלַיִם, וְנִקְרָא מוֹצָא.
יִוֹרְדִין לָשֶׁם וּמִלְקָטִין מִשָּׁם מְרַבִּיּוֹת
שֶׁל עֲרָבָה, וּבְאִין וְזוֹקְפִין אוֹתָן
בְּצִדֵי הַמְּזֻבָּח, וְרֹאשֵׁיהֶן כְּפוּפִין עַל
גְּבֵי הַמְּזֻבָּח. תִּקְעוּ וְהַרְיֵעוּ וְתִקְעוּ.
בְּכָל יוֹם מְקִיפִין אֶת הַמְּזֻבָּח פַּעַם
אַחַת, וְאוֹמְרִים: אָנָּא ה' הוֹשִׁיעָה
נָּא, אָנָּא ה' הַצְּלִיחָה נָּא. רַבִּי יְהוֹנָדָה
אוֹמֵר: אֲנִי וְהוּא הוֹשִׁיעָה נָּא. וְאוֹתוֹ
הַיּוֹם מְקִיפִין אֶת הַמְּזֻבָּח שֶׁבַע
פַּעְמַיִם. (משנה, סוכה ד ה)

אִיפֹה יִשְׁנִים עוֹד אָנְשִׁים
כְּמוֹ הָאִישׁ הַהוּא
אֲשֶׁר הָיָה כְּעֲרֹבוֹת הַבּוֹכִיּוֹת.
לְמַרְגְּלוֹת הָהָר נוֹלַד, לִיד הַנַּחַל.
בְּחֶרֶף שָׁר בֵּין עֲרֹבוֹת בּוֹכִיּוֹת.
בְּקִיץ בֵּין אוֹרוֹת בְּצִעֵי הַמַּיִם
לְחַמּוֹ שֶׁלַח עַל פְּנֵי הַנַּחַל לְדָגָה.
מְקוֹנֵי הַסּוּף כָּרַת לוֹ עֲפִיפּוֹן
וְאֶשְׁהִיָּה לְאִישׁ
מֵאֲבָעוּלֵי הָעֲרֹבוֹת הַבּוֹכִיּוֹת
וְנָטָה סִכָּה...
נַתַּן יוֹנָתָן

"עַל נְהָרוֹת בְּבַל שָׁם יִשְׁבְּנוּ
גַּם בְּכִינוּ בְּזָכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן. עַל
עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תְּלִינוּ כְּנֵרוֹתֵינוּ."
(קלו א-ב). הפסוקים מתהילים
קושרים בין "בבל", לבין "בכיה"
ולבין "ערבים". התרגום הקדום
ללטינית כינה את הערבה בשם
Salix Babylonica, ערבה
בבלית. התרגומים לאנגלית
Crying Willow אותה או
Weeping Willow, ערבה
בוכיה. נתן יונתן קיבע מושג זה
בתודעה הישראלית.

האיש ההוא
שלמה ארצי

יששום מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח כחבצלת
ערבה מהודרת בתצר האקדמיה הלאומית למדעים ירושלים

אחד ממרכיבי תיקון ליל הושענא רבה הוא קריאת ספר תהילים על כל מאה וחמישים פרקיו. זאת, לזכרו של דוד המלך, נעים זמירות ישראל, אשר לפי אגדת חז"ל חיבר את ספר תהילים בלילות והיה מנגן כאשר רוח ה' נחה עליו. ספר זה מייצג במידה רבה את מחשבת היהדות והוא עשיר בתכנים רבים ומורכבים. להלן לקטי פסוקים המציגים את האתגר הרעיוני העצום. מחד גיסא, לשמור על אמות מוסר אישיות גבוהות ביותר, ומאידך גיסא, ההכרח הקיומי להמיט מלחמת חורמה על המבקשים להכחיד את שם ישראל מן העולם.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד. ה' לֹא גָבַהּ לִבִּי וְלֹא רָמּוּ עֵינַי וְלֹא הִלַּכְתִּי בְּגִדְלוֹת וּבִנְפִלְאוֹת מִמֶּנִּי. כִּי פִשְׁעַי אֲנִי אֹדֵעַ וְחַטָּאתַי נִגְדִי תָמִיד. וְאֲנֹכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ, חֲרַפְתָּ אָדָם וּבְזוּי עָם. רוּחַ נִשְׁבְּרָה, לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְבָה. מִי הָאִישׁ הַחֹפֵץ חַיִּים, אֲהַב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב. נֶצַר לְשׁוֹנֵף מֵרַע וּשְׁפִתָּי מִדְּבַר מְרָמָה. סוּר מֵרַע וְעֲשֵׂה טוֹב בְּקֶשׁ שְׁלוֹם וְרַדְפָּהוּ. נָקִי כַפַּיִם וּבֵר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לְשׂוֹא נִפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה. הוֹלֵךְ תָּמִים וּפְעֵל צַדִּיק וְדָבַר אֱמֶת בְּלִבָּבוֹ. לֹא רָגַל עַל לְשׁוֹנוֹ, לֹא עָשָׂה לְרַעְהוּ רָעָה וְחֲרַפָּה לֹא נִשְׂא עַל קִרְבּוֹ. כִּסְפוֹ לֹא נָתַן בְּנִשְׁפָּה וְשָׁחַד עַל נָקִי לֹא לָקַח. עֲשֵׂה אֱלֹהִים, לֹא יִמוּט לְעוֹלָם.

לְדָוִד, בְּרוּךְ ה' צוּרִי, הַמְלַמֵּד יָדַי לְקִרְבַּ אֲצַבְעוֹתַי לְמַלְחָמָה. רָאֵה אוֹיְבֵי כִּי רַבּוּ וּשְׁנֵאת חֲמַס שְׁנֵאוֹנֵי. מְלֹא מַחְשַׁפֵּי אָרֶץ נְאוֹת חֲמַס. וְהִמָּה לְשׂוֹאֵה יִבְקָשׁוּ נַפְשִׁי. אָמְרוּ לָכוּ וּנְכַחֲדִים מִגּוֹי וְלֹא יִזְכֵּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד. לֹא שְׁלוֹם יִדְבְּרוּ, דְּבָרֵי מְרָמוֹת יִחְשְׁבוּ. אֲלַמְנָה וְגַר יִהְרְגוּ וִיתוּמִים יִרְצְחוּ. וְדְבָרֵי שְׁנֵאָה סִבְּבוּנִי וְיִלְחַמוּנִי חֲנָם. יְהִי אַחֲרֵיתוֹ לְהַקְרִית, יִמַח שְׁמֵם. חֲרַבִּם תָּבוֹא בְּלַבָּם וְקִשְׁתוֹתָם תִּשְׁבְּרָנָה. לֹא יִירָא לִבִּי אִם תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה. מֵאִיְבֵי תַחֲפִמְנִי. חֲגוּר חֲרַבָּה עַל יָרֵךְ גִּבּוֹר, הוֹדֵף וְהִדְרָף. יִפֹּל מִצַּדָּף אֶלְף וּרְבֵבָה מִימִינָה אֵלָיִךְ לֹא יִגַּשׁ. בְּרוּק בָּרַק וּתְפִיצָם שְׁלַח חֲצִיף וּתְהַמֵּם. אֲרִדּוֹף אוֹיְבֵי וְאֲשִׁיגֵם וְלֹא אָשׁוּב עַד פְּלוֹתָם. אֲמַחֲצֵם וְלֹא יִכְלוּ קוּם, יִפְלוּ תַחַת רַגְלִי. וְתֵאָדַרְנִי חֵיל לְמַלְחָמָה, תִּכְרִיעַ קַמִּי תַחְתָּי. וְאִיְבֵי נִתְתָּה לִי עֵרֶף וּמִשְׁנֵאֵי אֲצַמִּיתָם. וְאֲשַׁחֲקֵם כְּעַפְרָה עַל פְּנֵי רוּחַ, כְּפִיט חוּצוֹת אֲרִיקָם. כְּאֵשׁ תִּבְעַר יָעַר וּכְלֵהְבָה תִּלְהֵט הָרִים. כֵּן תִּרְדְּפֵם בְּסַעֲרָךְ וּבְסוּפְתָךְ תִּבְהֵלֵם.

עלינו להיכון למלחמה כאילו היא בלתי נמנעת ולחזור לשלום כאילו הוא בהישג יד. (יגאל אלון)

מלחמה היא לא אלימות והרג ותו לא; מלחמה היא אלימות מבוקרת, תכליתית. (רוברט היינליין)

תהילים ב'

שירת התהילה לאל נושאת בתוכה גם ערכים אחרים ההכרחיים לקיום האנושי כמו ביטחון בהמשך הקיום שלנו כעם וכמו תקווה לגאולה. עם ישראל בילה את רוב ההיסטוריה שלו בגולה הדוויה, כמיעוט נרדף, מוכה ומושפל. אנו חיים כעת בדור שבו התקווה שלעולם לא נגוזה התממשה. אנו כעת עם עצמאי עם מדינה מפותחת מבחינות רבות, שְבִירְתָה תִקְוָתָה, ירושלים. להלן לקט פסוקי תהילים:

אֶף לְאֱלֹהִים דּוֹמֵי נֶפֶשׁ, כִּי מִמֶּנּוּ תִקְוֹתֵי. יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּה' עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא. חֲזָקוּ וַיֵּאמְצוּ לְבַבְכֶם כָּל הַמִּיחָלִים לַה'. הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. הִפְכֹתָ מִסְפְּדֵי לְמַחֹל, לִי פִתַחַת שְׁקִי וַתֹּאזְרֵנִי שְׂמַחָה. הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת נַחְלֹתֶךָ וְרַעַם וְנִשְׁאָם עַד הָעוֹלָם. הִנֵּה מָה טוֹב וּמָה נְעִים שֶׁבַת אַחִים גַּם יַחַד. עוֹרָה כְבוֹדֵי, עוֹרָה הַנֶּבֶל וְכִנּוֹר, אֶעֱרָה שָׁחַר.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, בְּשׁוּב ה' אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הֵינּוּ כְחֻלְמִים. יִלְכוּ מִחִיל אֶל חִיל, יִרְאֶה אֶל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן. הִיטִיבָה בְּרַצוֹנָךְ אֶת צִיּוֹן, תִּבְנֶנָּה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם. יִשְׂמַח הָרַצִּיּוֹן תִּגְלָלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה. מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל, בְּשׁוּב ה' שְׁבוֹת עַמּוֹ, יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל. שְׂאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם יִשְׁלִיחוּ אֲהַבִּיךָ. יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילֶךָ שְׁלוֹהַ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ. יְבָרְכֶךָ ה' מִצִּיּוֹן וְרָאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ. וְרָאָה בְּנִים לְבָנֶיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל. שְׁבַחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת ה' הַלְלֵי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן. כִּי חֲזַק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ, בְּרַךְ בְּנֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ. שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל.

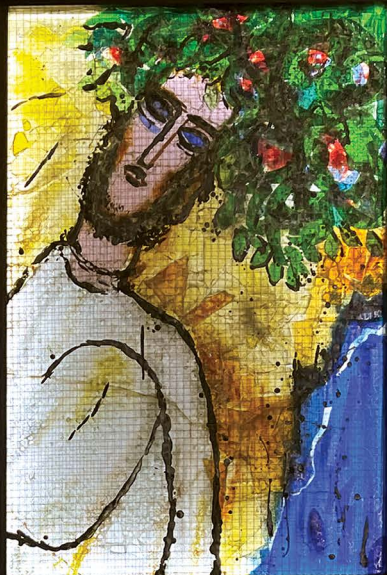
יְרוּשָׁלַם צִירִי, הַתְּעוֹרָרִי,
עוֹרִי, עוֹרִי, שִׁיר דָּבָר.
כִּי עָלָה בְּחוֹמָה גֹאֲלָךָ,
לְכִי שְׂבוּ בָנִים לְגִבּוֹלָךָ.

הַר צִיּוֹן נִשְׂאָה כְּגֵאוֹן
עַל אִם הַדָּרֶךְ לְמַעוֹן.
דָּוִד הִמְלִיךָ וּרְבַבְתִּיו
כְּאִים לְהִרְאוֹת פְּנָיו.

אֵיכָה קָרִיָה וְאָמְנָה
אַחֲרֵי בְלוֹתָהּ וַתַּעֲדָנָה.
לְכֶשֶׁה כְּגֵדֵי תִפְאָרְתָהּ
כִּהְתַּקְדַּשׁ יוֹם חַגִּיאֲתָהּ.

יחסה של התנועה הציונית לירושלים, שאת שמה "ציון" אימצה לעצמה, גילם את עומק הבעייתיות שנבעה מהסתמכות על הזיקה הדתית וההיסטורית היהודית לארץ-ישראל. ירושלים, סמל ומוקד לכיסופי הדורות, הייתה גם ליעדה הממשי של התנועה הלאומית והמדינית החדשה. ממילא נתבעה בכך התנועה הציונית להתייחס אל ירושלים שבפועל בהתאמה להתייחסותה אליה כסמל. (חגיית לבסקי)

לִדְעַ נֶגֶן וּגְבוּר חֵלֶל וְאִישׁ תֹּאֵר נָה' עֲמוֹ
הַמֶּלֶךְ דָּוִד. וִיטְרוֹ, יִדְאוּבֵן רוֹבִיָּן, מִשְׁכַּן הַנְּשִׂיא יְרוּשָׁלַיִם

ליל סליחות

שערי תשובה ובקשת סליחות לעולם אינם ננעלים. בליל הושענא רבה ניתנת הזדמנות נוספת לבקש סליחות ואין זו ההזדמנות האחרונה. הערך החינוכי של הסליחה והכפרה מובע במדרש הקצר הבא: "למה נקרא שמו הושענא רבה? אמר הקב"ה לאברהם אבינו ע"ה: אני יחיד ואתה יחיד, אתן לבניך יום המיוחד לכפר בו עונותיהם, וזהו הושענא רבה... אם אין כפרה לבניך בראש השנה, יהא ביום הכיפורים, ואם לאו, יהא בהושענא רבה". להלן דוגמאות לבקשת סליחות:

יְהיֵאָיוֹם, זְכוֹר הַיּוֹם, בְּרִית שְׁבַעַת תְּמִימֶיךָ. בְּרִית אֲזָרְחָ, אֲשֶׁר אָרַח, בְּחֻקֹּת דַּת נְאוּמֶיךָ. אָב רַחֲמֶן, קָרֵב זְמוֹן, פְּדוּתֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ. זְכַרְנוּ ה' בְּרִצּוֹן עִמֶּךָ.

רַחֲמֵנָא, אֲדַכֵּר לָן קִיְמָה דְאַבְרָהָם רַחֲמֵינָא. האל המרחם, זכור לנו את קיומו של אברהם הרחום.

רַחֲמֵנָא, חַתְמִינְן בְּסִפְרָא דְחַיִּי. האל המרחם, חותמנו בספר החיים.

רַחֲמֵנָא, חַתְמִינְן בְּסִפְרָא דִישְׂרֵי וְתַמִּימֵי. האל המרחם, חותמנו בספר הישרים והתמימים.

רַחֲמֵנָא, חַתְמִינְן בְּסִפְרָא דְפְרִנְסָתָא שְׁבַתָא וּמְזוּנֵי טַבִּי. האל המרחם, חתמנו בספר הפרנסה הטובה והמזונות הטובים.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. ה' הוּא הָאֱלֹהִים. ה' הוּא הָאֱלֹהִים.

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם, שְׁמַע קוֹלֵנוּ וְקַבֵּל תַּפִּלָּתֵנוּ בְּרִצּוֹן, אֲבָד כָּל הַקְּסִימִים עֲלֵינוּ לְרַעָה, רְפָא כָּל חוּלֵי עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, רְאֵה בְּדוּחַק הַשְּׁעָה, שֵׁית שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם, תֵּן שְׁלוֹם בְּאַרְצְךָ.

עֲנֵנו אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנו. עֲנֵנו הַעוֹנָה בְּעַת רְצוֹן עֲנֵנו. עֲנֵנו רַחוּם וְחַנּוּן עֲנֵנו.

יְאֵל, נָא אוֹצְרֶךָ הַטּוֹב תַּפְתַּח מַזְבּוּלָה. וְהֶאֱרַץ תַּתֵּן יְבוּלָה. הוֹשִׁיעָא וְהוֹשִׁיעָה נָא.

לְמַדְנוּ אֱלֹהֵינוּ חֻכְמַת הַסְּלִיחָה,
לְעַמּוּל וְלִגְמוּל, לְחַמּוּל וְלִמְחוּל.
עוֹד בְּטָרָם נִבְצַע אֶת הַעֲבֻרוֹת
שְׁעָלֵיהוֹן אִין יוֹם הַכְּפוּרִים מִכְּפָר.

בְּחַיִּים לומְדִים שִׁישׁ גַּם זְמַן לְתַקּוּנִים
וּמָה שְׁעֵבֵר נִרְאָה רַחוּק כָּל כָּה.
כִּי בְּסוּף הַיּוֹם הַמִּיּוֹם בְּנֶהֱר זֹרְמִים
וּמָה שְׁהִיָּה, נִשְׁכַּח וְגַם נִסְלַח.

תיקונים
עמית צת, בועז שרעבי

אנו מתפללים בכל לבנו לתשועתם של החטופות והחטופים מידי ארגוני הטרור, מכל מערכות ישראל. יהי רצון, שעוד לפני פרסום חוברת זאת ועוד לפני ליל הושענא רבה, ישובו כולם אל חיק משפחותיהם וישקמו את חייהם ככל שניתן. נישא תפילה להבאתם של הנרצחים המוחזקים בידי האויב אל קבר ישראל. נאחל למשפחות החטופים, החיים והנרצחים, התחדשות חיי המשפחה והקהילה בתהליך מודרך של ריפוי מן השבר העמוק. נאחל לעצמנו כקהילה וכעם כי נשכיל לסייע בידיהם בכל אשר ידרש.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יִשְׂרָאֵל אָבִיו: אֲנֹכִי אֶעֱרְבֶנּוּ, מִיַּד תִּבְקָשְׁנּוּ, אִם לֹא הִבֵּיאתִיו אֵלַיךָ וְהִצַּגְתִּיו לְפָנַי, וְחָטְאתִי לָךְ כָּל הַיָּמִים. (בראשית מג ח-ט)

הַבֵּט יָמִין וְרֹאה וְאִין לִי מְכִיר, אָבֵד מָנוֹס מִמְּנִי, אִין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי. הַקְשִׁיבָה אֶל רִנָּתִי כִּי דְלוֹתִי מְאֹד, הַצִּילֵנִי מִרְדְּפֵי כִּי אֲמָצוּ מִמְּנִי. הוֹצִיָּאָה מִמִּסְגָּר נַפְשִׁי. (תהילים קמב)

חָרַב קָשָׁה מְמֹתָ... רָעַב קָשָׁה מִחֶרֶב וּשְׁבִי קָשָׁה מִכּוֹלָם. (בבא בתרא ח ע"ב)

אם אינכם יכולים לסייע להם, לפחות אל תפגעו בהם. (דלאי לאמה)

לא מימשתם את החיים, אלא אם עשיתם דבר למישהו שלעולם לא יוכל להחזיר לכם. (גיון באניין)

כֹּה אָמַר ה': קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע, נְהִי בְּכִי תִמְרוּרִים, רָחַל מִבְּפֶה עַל בְּנֵיהָ, מֵאֲנָה לְהִנָּחַם עַל בְּנֵיהָ כִּי אֵינָנּוּ. כֹּה אָמַר ה': מְנַעִי קוֹלְךָ מִבְּכִי וְעֵינַיִךָ מִדְּמָעָה, כִּי יֵשׁ שָׂכָר לְפַעֲלֹתֶיךָ נְאֻם ה', וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב. וְיֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרֵיתֶךָ נְאֻם ה' וְשָׁבוּ בְּנִים לְגִבּוֹלָם. (ירמיה לא יד-טז)

אֲחִינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, הַנִּתְּוֹנִים בְּצָרָה וּבְשִׁבְיָה, הַעוֹמְדִים בֵּין בָּיִם וּבֵין בֵּיבֻשָׁה, הַמְּקוּמָם יָרַחם עֲלֵיהֶם וְיוֹצִיאֵם מִצָּרָה לְרוּחָה, וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה, וּמִשְׁעֶבֶד לְגֵאֲלָה. הִשְׁתָּא בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְנֹאמַר אָמֵן!

הפרויקט של תמרי: "תוך כדי מבצע צוק איתן, הקימו תחת אש, תמר קדם סימן-טוב ושגיא דקל חן, את כפר הנוער למוזיקה 'ביכורים' בעוֹשֵׁף עֶזָה. בשבעה באוקטובר, תמר נרצחה עם כל משפחתה. שגיא נחטף לעזה. אלו הם בוגרינו וזו תפילתם."

פְּדִיוֹן שְׁבוּיִם וְהַצֵּלָת גַּפְשׁוֹת מִצְּוֹת שְׁצָרִיכוֹת זְרִיזוֹת גְּדוּלָּה

מיצג בצומת שער הנגב
מבואות מועצה אזורית אשכול

**אשכול זה הבית
והוא לא שלם בלעדיכם**

#BringThemHomeNow

קריאת שמע

זהו סיפור שחזר על עצמו פעמים רבות בטבח שמחת תורה תשפ"ד. נשים ואנשים רבים, מכל מגוון הזהויות, קראו קריאת שמע כאשר חשבו שקיצם קרב. מעבר למצווה הדתית, זוהי הצהרת "אני מאמין" הנצחית (Credo) של העם היהודי. אמנם זוהי תפילת יחיד/ה, אך בליל הושענה רבא, כאשר כולם ערים ומכונסים יחדיו, נקראת תפילת שמע שעל המיטה בציבור.

ב-7 באוקטובר נחטפו אשתו של יוני אשר, דורון, ושתי בנותיו, רו בת הארבע ואביב בת השנתיים, מבית סבתן שבקיבוץ ניר עוז. אפרת כץ ז"ל, אימא של דורון, ואחיה, רביד כץ ז"ל, נרצחו על ידי מחבלי החמאס... לאחר 50 יום, דורון, רו ואביב שוחררו וחזרו הביתה... יוני השתתף במשלחת של נציגי משפחות החטופים והנרצחים. בעצרת של פרלמנט האיחוד האירופי נשא יוני נאום נרגש ולאחריו ביצע צעד בלתי צפוי. הוא נעמד על רגליו וזעק: "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד". ההתרגשות באולם הייתה בשיאה. צמרמורת עברה בין היושבים, שענו לו בקול גדול "אמן". (דפנה פיינס-שער)

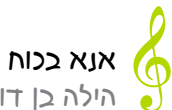
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הֲרִינִי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְכֹל מִי שֶׁהִכְעִיס וְהִקְנִיט אוֹתִי, אוֹ שִׁחָטָא כְּנִגְדִי בֵּין בְּגוֹפִי, בֵּין בְּמִמוֹנִי, בֵּין בְּכַבּוּדִי, בֵּין בְּכֹל אֲשֶׁר לִי, בֵּין בְּאַנְסִי בֵּין בְּרָצוֹן, בֵּין בְּשׂוֹגֵג בֵּין בְּמִזִּיד, בֵּין בְּדַבּוּר בֵּין בְּמַעֲשֵׂה... וְלֹא יַעֲנֵשׁ שׁוֹם אָדָם בְּסִסְבְּתִי... שְׁתִּשְׁכְּבִינִי לְשָׁלוֹם, וְתַעֲמִידֵנִי לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם... וְאַל תְּבִיאֵנִי לִיְדֵי חֲטָא, וְלֹא לִיְדֵי נִסְיוֹן, וְלֹא לִיְדֵי בְּזִיוֹן, וְיִשְׁלַט בִּי יֵצֶר הַטּוֹב, וְאַל יִשְׁלַט בִּי יֵצֶר הָרָע.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מְלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד.

לֹא תִירָא מִפְּחַד לִילָה מִחַץ יַעוֹף יוֹמָם. מְדַבֵּר בְּאִפְלֵ יְהִלֵּךְ מִקְטֵב יִשׁוּד צְהָרִים. יִפֹּל מִצְדָּךְ אֶלְךָ וּרְבִבָה מִימִינֶךָ אֶלְיָךְ לֹא יִגֹּשׁ... יְבָרְכֶךָ ה' וְיִשְׁמְרֶךָ, יָאֵר ה' פְּנֵיו אֵלְיָךְ וְיַחַנְךָ, יִשָּׂא ה' פְּנֵיו אֵלְיָךְ וְיִשֵּׁם לְךָ שְׁלוֹם... וְשִׁמּוֹר צִאתְנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

אָנָּה בְּכַח, גְּדוּלַת יְמִינֶךָ, תִּתִּיר צְרוּרָה. קִיבֵל רִנַּת, עֲמָךְ. שְׁגַבְנִי, שִׁהַרְנוּ נוֹרָא. נָא גְבוּר, דּוֹרְשֵׁי יְחוּדֶךָ, כְּבַבְתָּ שְׁמֵרָם. בְּרַכְּם שְׁהַרְם, רַחֲמֵי צְדָקְתֶךָ, תְּמִיד גְּמֵלָם. חֲסִין קְדוּשָׁה, בְּרַב טוֹבָךְ, נִהַל עֲדַתְךָ. יַחִיד גְּאָה, לְעַמְךָ פְּנֵה, זֹכְרֵי קְדוּשַׁתְךָ. שְׁעַתְנוּ קִיבֵל, וְשִׁמַּע צַעֲקֹתֵנוּ, יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת. בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מְלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד.

יְבָרְכֶךָ ה' מִצִּיּוֹן וְרָאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ... בִּידוֹ אֶפְקִיד רוּחִי, בְּעַת אִישׁוֹן וְאֶעִירָה. וְעַם רוּחִי גִוִּיתִי ה' לִי וְלֹא אִירָא... הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל... בְּטוֹב אֶלְיוֹן וְאֶקִּיץ בְּרַחֲמִים!

אנא בכוח
הילה בן דוד

אזרחים רבים התגייסו למאמץ המלחמתי בדרכים שונות ויצירתיות. הם השקיעו ממיטב זמנם לסייע ליחידות צבאיות, למשפחות המגויסים, לחקלאות, לרפואה, לכוחות ההצלה ולשאר שירותים חיוניים. רבים התגייסו למען הקהילה ומילאו תפקיד דרמטי בחיזוק החוסן החברתי. בכך שימשו מופת לחברה הישראלית ואנו מבקשים להודות להם בהזדמנות זו, שבה אנו מקיימים תיקון חברתי ישראלי.

רְבֵן גְּמְלִיָּאל, בְּנוֹ שֶׁל רַבִּי יְהוּדָה הַנְּשִׂיא אוֹמֵר: יִפְהַ תְּלַמּוּד תּוֹרָה עִם דָּרָךְ אֶרְךָ... וְכָל תּוֹרָה שְׂאִין עִמָּה מְלָאכָה, סוּפָה בְּשִׁלָּה וְגוֹרְרַת עוֹן. וְכָל הַעֲמָלִים עִם הַצְּבוּר, יִהְיוּ עֲמָלִים עִמָּהֶם לְשֵׁם שְׁמַיִם, שְׁזָכוּת אֲבוֹתָם מְסִיעֶתָן וְצַדִּיקָתָם עוֹמֶדֶת לְעַד. וְאַתֶּם, מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיכֶם שְׂכָר הַרְבִּיבָה, כְּאֵלוֹ עֲשִׂיתֶם... הִלֵּל אוֹמֵר: אֵל תִּפְרוֹשׂ מִן הַצְּבוּר... וּבְמָקוֹם שְׂאִין אֲנָשִׁים, הַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת אִישׁ. (אבות ב ב-ה)

אדם הנוטה להאריך בתפילה, לצורך עצמו, חייב לקצר, שלא יזניח מצוות אחרות. אבל המתפלל לצורך הקהילה חייב להשליך נפשו ולהשתתף בצערם של ישראל, גם אם על חשבון מצוותיו האחרות. כך התנהג מרדכי היהודי, שהזניח את חובותיו האחרים ונתר על טובת עצמו כדי להתעסק בצורכי הציבור ולבקש טובתם לפני המלך. הרמב"ם מפרש את המשנה הנ"ל מאבות ואומר, אם העמלים עם הציבור הזניחו מצוות אחרות, הקדוש ברוך הוא מחשיב להם כאילו קיימו את כל המצוות ומתגמל אותם בשכר גדול. (לפי כתב סופר, דברים טז יח)

מדינת ישראל מביעה בזאת את הוקרתה והערכתה העמוקה לגבורתו של סאמר שלא לקה ז"ל [בדואי מהישוב חורה שבנגב], אשר בגילוי של עוז רוח וערבות הדדית עילאית, פעל לחלץ מיד זדים את עצמו ואת אחיו [היהודים] לצרה ולשביה, ונפל תוך חירוף נפש בליבו של שדה הקרב. נחוקק על לוח ליבנו לעד את היוזמה, הנחישות ויצר החיות המפעם, אותם שיקף בעומק שאול המרצחים, ובקו התפר הדק, הכואב והמטלטל בין צרה לרווחה, בין אפלה לאורה, בין שעבוד לגאולה. נשיא המדינה ד' בניסן תשפ"ד 15 באפריל 2023

נְכוֹן כָּלֶם נִרְאִים פֶּה רְגִילִים אֶכֶל
אֲנַחְנוּ עִם שֶׁל אֲבוֹרֵי עַל
כָּכָל אֶחָד תְּמִיד מְסַתֵּר חַיִּל
מוֹזֵן לְהַצִּיל אֶת הָעוֹלָם

בקהילות המזרח נוהגים לקרוא חלקים מספר הזוהר הכתוב בלשון הקודש הארמית. בעיקר קוראים את החלק הנקרא אֲדָרָא זֹטָא, האספה המצומצמת, שבה מתכנס חוג התלמידים של ר' שמעון בר יוחאי סביב רבם, רגע לפני מותו, ונחשפים לסודות גדולים, נצורים וטמירים. את האדרא זוטא נוהגים לקרוא גם בל"ג בעומר ובאזכרות לנפטרים.

ר' שמעון מודע לכך שהוא ברגעיו האחרונים והוא מבקש לחזק את תלמידיו ברגעים הכאובים ולהותיר מורשת רוחנית: "אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: הָא הַשְּׁתָא שְׁעָתָא דְרַעוּתָא הוּא. וְאַנָּא בְּעִינָא לְמִיעַל בְּלֹא כְּסוּפָא לְעִלְמָא דְאֲתִי". אמר רבי שמעון: הזמן הזה, שעת רצון הוא, ואני מבקש להיכנס ללא בושה לעולם הבא.

אחד הסודות, שמגלה רבי שמעון לתלמידיו, קשור בהתגלות האל וברשמים שרשב"י נחשף אליהם. לדוגמא: "עֵינֵי דְרִישָׁא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא, תִּרְיִן בְּחַד שְׁקִילָן. דְאַשְׁגָּחִין תְּדִירָא, וְלֹא נָאִים. לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל". העיניים שבראשו של האל, שתיהן שקולות כאחת, שהן משגיחות באופן תדיר, ואינו ישן, שכתוב: לא ינום ולא יישן שומר ישראל.

הוא מתאר את השבת כשעת רצון, כהזדמנות מעולה שבה האל רוצה לשמוע תפילות ולראות את ישראל שמחים בה: "וְכַד רַצוֹן דָּא אֲתַגְלִיֵּיא... אֲשֶׁתְּכַח שַׁבַּת בְּלֹא דִינָא, לֹא לְעִילָא וְלֹא לְתַתָּא, וְאִפִּילוּ אֲשָׁא דְגִיהֲנָם אֲשֶׁתְּקַע בְּאֲתַרְיָה, וְנִיחִין חִיבִיָּא, וְעַל דָּא אֲתוּסָף נְשַׁמְתָּא דְחַדוּ בְּשַׁבְתָּא... וּבְעֵי בְּרַ נֶשׁ לְמַחְדֵּי בְתִלַּת סְעוּדַתִּי דְשַׁבְתָּא". תרגום: כאשר הרצון הטוב של האל מתגלה, זמן השבת מנוטרל מהדין הקשה, בעולם העליון ובתחתון, ואפילו אש הגהנום שוככת והרשעים זוכים למנוחה, ולכן מתווספת שמחה בשבת, וצריך אדם לשמוח בשלוש סעודות השבת.

מותו של רשב"י מתואר בהרחבה ולהלן קטע קצר: ר' אבא, התלמיד הרושם את דברי המורה, מספר שטרם סיים המאור הקדוש רשב"י לומר את המילה 'חיים', נדמו מילותיו, בזמן שכתב. חשב לכתוב עוד, אך כבר לא שמע יותר את רשב"י. לא הרים את ראשו, מפני שהאור היה עצום מידי, ולא יכול היה להביט. באותה העת הזדעזעו התלמידים, שמעו קול קורא ואומר: "כִּי אֲרָךְ יָמִים וְשָׁנוֹת תְּחִיִּים וְשְׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ" (משלי ג ב). וקול אחר קרא: "תְּחִיִּים שְׁאַל מִמָּה נִתְּתָה לּוֹ, אֲרָךְ יָמִים עוֹלָם וְעָד". (תהילים כא ה)

בְּמֵרוֹן, שֶׁם רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲדוֹנֵינוּ בְּרַ יוֹחַאי. וְאַמְרַתֶּם כֹּה לְחֵי, רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרַ יוֹחַאי.

ואולי, נחיה את הרגע

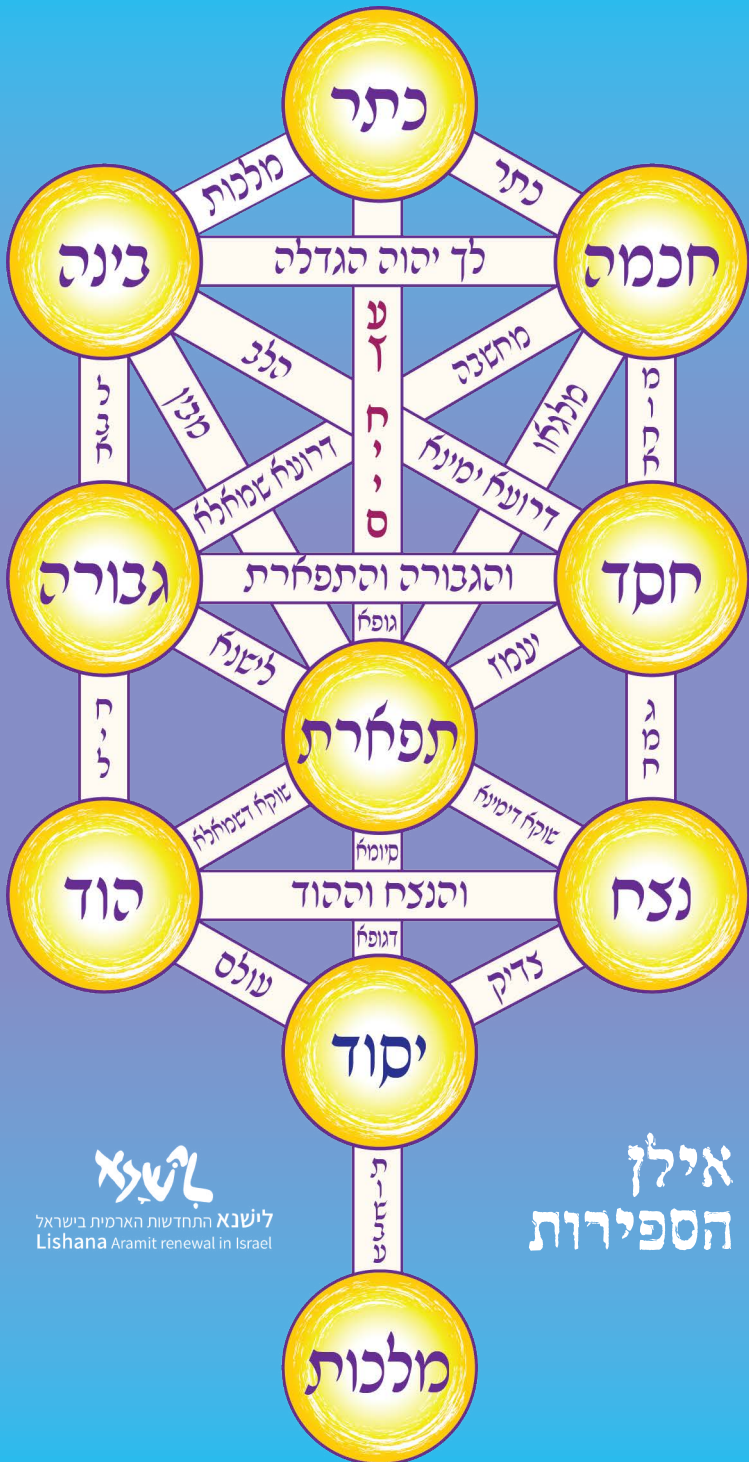
גם אם לפתע שוקעת השמש,
נמשיך לאסוף רסיסים של תקווה.

שמעון בר יוחאי

אמר רבי אבא
דוד תפצדי

ל'שנא

לישנא התחדשות הארמית בישראל
 Lishana Aramit renewal in Israel

אילן
 הספירות

רפואת הפצועים

רבים הם הפצועים והפצועות בגוף ובנפש עקב אסון שמחת תורה ועקב מלחמת חרבות ברזל. כולם עוברים תהליך מייסר של שיקום וניסיון ליצור שגרה חדשה. תהליך הריפוי איננו מסתיים במועד השחרור מבית ההחלמה. אנו מוקירים את אומץ ליבם, את הקרבתם ואת הניסיון לחזק את החברה הישראלית ממיטת חוליים. נישא תפילה להחלמתם המהירה, לשיבתם אל חיק משפחותיהם ולחזרה על עיסוקיהם בשגרה.

הַרְפֵּא לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעֵצְבוֹתָם. מִי שֶׁבֵרַךְ אֲמוֹתֵינוּ וְאַבּוֹתֵינוּ, הוּא יְבָרֵךְ אֶת הַפְּצוּעוֹת וְהַפְּצוּעִים, שְׁאֵנוּ נוֹדְדִים צְדָקָה בְּעוֹרָם. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְלֵא רַחֲמִים עֲלֵיהֶם לְהַחֲלִימָם וּלְרַפְּאוֹתָם וּלְחֻזְקָם וּלְהַחֲיוֹתָם, וַיִּשְׁלַח לָהֶם מְהֵרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, בְּתוֹךְ שְׁאֵר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף. שְׁבֵת הִיא מְלֻעָוָה וְרְפוּאָה קְרוּבָה לְבוֹא (בשבת). הַשְׁתָּא בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב. וְנֹאמֵר אָמֵן.

הלוחם שָׁלוּ ביטון, שנפצע באורח קשה במבצע שומר החומות ורגלו נקטעה, מגיע לבתי חולים ומעודד את הלוחמים שנפצעו במלחמת חרבות ברזל: "אולי זו הסיבה שנותרתי בחיים... אולי חסר לנו איבר, אבל אנחנו שלמים".

רְפֵא צִירֵי אֵל נְאֻמָּן, כִּי אַתָּה רֹפֵא אָמֵן
 אֶת רֵאשֵׁי טוֹר חַלְשֵׁי, וְתֵן כַּח לְנַפְשֵׁי
 פֶּתַח שַׁעַר הַרְחָמִים, רֵם שׁוֹכֵן בְּמַרְוָמִים
 עַל צִבְדָּךְ שִׁים חֶסֶדְךָ, אִין מְרַחֵם בְּלַעַדְךָ
 אֵל חֵי רְצֵה תְּפַלְתִּי, וְחוֹשֶׁה לְעֲזָרְתִּי
 בְּמַהֲרָה דְרוֹר קָרָא, לְעַם בְּן הַגְּבִירָה
 ר' רפאל ענתבי

אֵל נָא רְפֵא נָא לָהּ
 הַמְמַצֵּיא רְפוּאָה יְרַפְּאָךְ
 כִּי עוֹד תִּשׁוּבִי לְאִיתְּךָ
 תְּקוּמִי מִמִּישַׁת חוֹלֶיךָ
 וְתִלְבְּשֵׁי בְּגָדֵי תִפְאָרְתְּךָ
 הָאִירִי אֶהְיֶה מְכַבְּדֶךָ
 וְהִשְׁפִּיעִי אוֹר מְטוֹבְךָ
 אֵל נָא רְפֵא נָא לָהּ

רפא נא לה
 ליאת יצחקי

שמחת תורה

ביום שמיני עצרת, היום השמיני שלאחר שבעת ימי הסוכות, חוגגים את שמחת תורה. בבתי הכנסת קוראים את פרשת "וזאת הברכה", שהיא האחרונה לתורה, ולאחר מכן את "בראשית", שהיא הראשונה. כך מתחילים מחזור רוחני חדש בלוח השנה העברי וזוהי סיבה מספיק טובה לשמוח, להקיף בריקודים את התיבה יחד עם כל ספרי התורה שבארון הקודש, לחלק קליות, אגוזים ומיני מתיקה לילדים ומעט ערק למבוגרים. שמחת תורה של תשפ"ד הפכה לאסון שייחקק כנראה לדורות רבים. בכל שנה ושנה נעלה על ראש שמחתנו את זיכרון הנספים, הפצועים והעקורים. כך דרכו של העם היהודי, תוגה וחגיגה משמשים באחת. מוכרחים להמשיך לנגן, מפני שאת המנגינה הזאת אי אפשר להפסיק.

וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִלֶּקֶד בְּהַתְאַסֵּף רְאִשֵׁי עָם, יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל. בְּרַךְ ה' חִילוֹ וּפְעָל יָדָיו תִּרְצָה, מִחַץ מִתְנַיִם קָמְיוֹ וּמִשְׁנָאָיו מִן יְקוּמוֹן. בְּרַזְל וּנְחָשֶׁת מִנְעֻלָּה וּכְיָמֶיךָ דְּבִאָדָה. מִעֲנָה אֱלֹהֵי קִדְּם וּמִתַּחַת זֹרַעַת עוֹלָם, וַיִּגְרַשׁ מִפְּנֵיךָ אוֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשֵּׁמַד. וַיִּשְׁכַּן יִשְׂרָאֵל בְּפֶתַח עֵינַי יַעֲקֹב, אֶל אֶרֶץ דְּגָן וְתִירוֹשׁ, אֲף שְׁמִי יַעֲרֹכּוּ סֵל. אֲשֶׁרִיךְ יִשְׂרָאֵל, מִי כְמוֹךָ עִם נוֹשֵׁעַ בָּה', מִגֵּן עֲזָרָה וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאוֹתֶךָ, וַיִּכְחָשׂוּ אֵיבֹיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרָךְ. (פרשת וזאת הברכה, דברים לג)

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ, בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ, זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם. וַיִּבְרַךְ אֹתָם אֱלֹהִים, וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים: פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ וּכְבִּשְׁתֶּהּ. וַיִּקַּח ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיִּנְחָהוּ בְּגֵן עֵדֶן לְעַבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ. וַיִּקְרָא ה' אֱלֹהִים אֶל הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ: אֵיכָּה? אַרְוֶה אֶתְּךָ בַּעֲבוּרָהּ, בַּעֲצָבוֹן תֹּאכֵלֶנָּה כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ. וּקוֹץ וַדְּרֹדֵר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאֶכְלָתְךָ אֶת עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה. בְּזַעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוֹבָה אֶל הָאָדָמָה, כִּי מִמֶּנָּה לְקַחְתָּ כִּי עִפֵּר אֹתָהּ וְאֶל עִפֵּר תָּשׁוּב. וַיֹּאמֶר ה' אֶל קַיִן: אֵי הֶבֶל אַחִיךָ? וַיֹּאמֶר: לֹא יָדַעְתִּי, הֲשֹׁמֵר אַחִי אֲנִיכִי?! וַיֹּאמֶר: מַה עָשִׂיתָ? קוֹל דְּמֵי אַחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן הָאָדָמָה. וְעַתָּה, אָרוּר אַתָּה מִן הָאָדָמָה, אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת פִּיהָ לְקַחְתָּ אֶת דְּמֵי אַחִיךָ מִיָּדֶךָ. כִּי תַעֲבֹד אֶת הָאָדָמָה, לֹא תִסַּף תֵּת כְּחֹה לָךְ, נַע וְנָדַד תִּהְיֶה בָּאָרֶץ. (פרשת בראשית, בראשית א-ד)

מְדַבֵּר עֲבָדְכוֹן קִדְּמָכוֹן, דַּעֲבֵר זְמַן הַסֵּל וּבֹא זְמַן הַגֶּשֶׁם. לַחִיִּים וְלֹא לְמוֹת. לְשַׁבַּע וְלֹא לְרַעֲב. לְבִרְכָה וְלֹא לְקַלְלָהּ. לְשִׁלוֹם וְלֹא לְמַלְחָמָה. לַחְרוֹת וְלֹא לְעַבְדוֹת. יוֹשֵׁב בְּסִתֵּר עֲלִיוֹן, תּוֹרִיד גְּשָׁמֵינוּ בְּעֵתָם. (פתיחה לתיקון הגשם)

אֶת הַגֶּשֶׁם תָּן רַק בְּעֵתוֹ,
וּבְאֶבִיב פֶּזֶר לְנוּ פְּרָחִים,
וְתֵן שִׂיחָדָר שׁוֹב לְכִיתוֹ,
יֹתֵר מִזֶּה אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים.

אנחנו לא צריכים
בת שיר

אבי קורן

על שלושה דברים החברה עומדת
על הערכות על הערכות ועל המערכות

ברכה לשלום החיילים

נְבָרְךָ אֶת חֵילוֹת וְחִילֵי צְבָא הַגָּנָה לְיִשְׂרָאֵל,
הַיוֹצְאִים חֶלוֹץ לִפְנֵי הַמַּחְנֶה לְהַגְנַת הַחֲבֵרָה הַיִּשְׂרָאֵלִית
וְעֶרְכֵי הַחֲרוּת, הַשְּׁוִיוֹן וְהַצֶּדֶק.
יְהִיו נָא מְצֻלְחִים בְּכָל מְשִׁימוֹתֵיהֶם, בַּיַּבֶּשֶׁה בְּאֵוִיר וּבַיָּם,
בְּתוֹךְ הַמְּדִינָה וּמְחוּץ לְגְבוּלוֹתֶיהָ,
וַיְבוֹאוּ מִן הַקָּרֵב עֲשׂוּרֵי תְהִילַת-נְצַחֵן.
יְהִי רְצוֹן שְׂשׂוּבוּ לְבִתֵּי מִשְׁפּוּחוֹתֵיהֶם שְׁלָמִים בְּגוֹפֵם וּבְרֵאִים בְּנַפְשָׁם,
נְקִי-כַפַּיִם מִכָּל הַרְג-חַנּוּם וּבְרֵי-לֵבָב מִכָּל כְּוֹנֵת-זָדוֹן.
וְיִהְיֶה רְצוֹן שְׂיִקְּמוּ בְּכָל צְבָאוֹת הָעוֹלָם מְקָרָא שְׂכָתוֹב:
וְכִתְתוּ חֲרֻבוֹתֶם לְאֵתִים וְחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמִזְמֵרוֹת,
לֹא יֵשֵׂא גּוֹי אֶל גּוֹי חֲרֵב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה.
וְנִתְתִּי שְׁלוֹם בְּאַרְצְךָ, וְנֹאמַר אָמֵן.

ברכה לשלום חיילי צה"ל | אלי מתתיהו

זֵית רַעְעָנָן יִפֶּה פְּרֵי תֵאֲרָר
קָרָא ה' שְׁמָךְ

תפילה לשלום מדינת ישראל

אָבינו שְׁבַשְׁמִים, צור ישְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ,
בְּרַךְ אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל, רֵאשִׁית צְמִיחַת גְּאֻלְתָּנוּ.
הֲגֵן עָלֶיהָ בְּאַבְרַת חֶסֶדְךָ וּפְרֵשׁ עָלֶיהָ סֶכֶת שְׁלוֹמְךָ
וְשַׁלַּח אוֹרְךָ וְאַמְתָּךְ לְרֵאשִׁיָּהּ, שְׂרִיָּה וְיוֹעֲצִיָּה,
וְתַקְנֵם בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ.
חַזַק אֶת יְדֵי מְגִנֵי אֶרֶץ קְדְשֵׁנוּ,
וְהַנְּחִילֵם אֱלֹהֵינוּ יְשׁוּעָה וְעֵטְרַת נְצַחוֹן תַּעֲטִירֵם,
וְנַתַּת שְׁלוֹם בְּאַרְץ וְשִׁמְחַת עוֹלָם לְיוֹשְׁבֵיהָ.

וְאֵת אַחֲינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל,
פְּקֹד-נָא בְּכָל אַרְצוֹת פְּזוּרֵיהֶם,
וְתוֹלִיכֵם מִהֲרָה קוֹמְמִיּוֹת לְצִיּוֹן עִירְךָ
וְלִירוּשָׁלַיִם מִשְׁכַּן שְׁמֶךָ, כִּכְתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדְךָ:
אִם יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם,
מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ ה' אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ,
וְהִבְיָאֶךָ ה' אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ
וְיִרְשָׁתָהּ, וְהִיטִבְךָ וְהִרְבֶּךָ מֵאַבְתָּיִךְ.

וַיַּחַד לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ,
וּלְשֹׁמֵר אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ,
וְשַׁלַּח לָנוּ מִהֲרָה בֶן-דָּוִד מְשִׁיחַ צִדְקָךָ,
לְפָדוֹת מַחְכֵי קֶץ יְשׁוּעָתְךָ.
הוֹפֵעַ בְּהֵדֵר גָּאוֹן עֲזָךְ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל אֶרְצְךָ,
וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ:
ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֹךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה,
אָמֵן סְלָה.

הרב יצחק אייזיק הלוי הרצוג
הרב בן ציון מאיר חי עוזיאל, שמואל יוסף ש"י עגנון

מֵאֲמִינִים יוֹכְלוּ לְשַׁרְדֵּי
מָחָר יִהְיֶה טוֹב מְאֹד
הַשֶּׁמֶשׁ תֵּאִיר בְּרֹדֶד
עוֹלָמְנוּ יִהְיֶה בְּהוֹד

זוֹלָתְנוּ נִבְקֵשׁ לְסַעֵד
מִלְבָּנוּ נִתֵּן עוֹד וְעוֹד
שָׁכֵם אֶל שָׁכֵם נַעֲבֹד
אֶךְ יַחְדָּיו נַחֲיָה בְּכָבוֹד

איאל איטא

נרצח בנקודה זו
בסג' אל שפלא כהרצא
בסג' אל נפלא ובאלוץ אב,
וחרף נפלא בניסיון ארציו
חיי אחרים בלבם השחורה
7.10.2023

בן 22 בהרצח
ה"ד

לזכרה אזאל אלהבם האחר
היו נר ארציו

איבנו יזכור אורג אד

פינת הנצחה באתר מסיבת הנובה